

samme Maade som Grundfonden. Ministeren vilde ikke høre det. Han havde ualmindelig døve Øren her nede. I Landstinget hørte han bedre, og jeg er glad ved, at det lykkedes Landstinget at overbevise Ministeren om, at denne noget forvirrede Sammenblanding er utilstedelig, saa at vi nu have det saadan, at der kun kan udstedes Laan til 8 Gange Grundfondens Beløb, og at Overskuddet gaar direkte i Reservefonden og derfra direkte ind i Grundfonden. Det hele er herved simplificeret i høj Grad, og denne Ændring er jeg derfor ogsaa taknemmelig for. Derimod, det maa jeg tilstaa, er der en af Landstingets Ændringer, jeg ikke er glad ved. Jeg er tilfreds med Bestemmelsen om Tilsynsraadet, men jeg maa sige, og jeg tror her, at jeg har Tilslutning baade fra det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) og fra den ærede Ordfører, at et saadant Raad burde være sammensat af mere bankkyndige og forstaaende Mænd, eventuelt knyttede til Kreditforeningerne eller Nationalbanken. Landstinget har imidlertid ladet det bestaa af politiske Personer, 2 valgte af Folketinget og 2 valgte af Landstinget. Det har altid staaet som et politisk Dogme for mig, at Rigsdagsfunktionarismen ville vi ikke have paa noget Punkt; Politikere ere fortrinlige i Rigsdagssalen, men dem, vi vælge til administrative Hverv, har jeg Mistillid til. Naar jeg har været Modstander af Parlamentarismen, er det, fordi jeg ikke vil, at Rigsdagen skal administrere; naar jeg er Modstander af Rigsdagsfunktionarismen, er det, fordi Rigsdagsmændene skulle lovgive, men ikke administrere. Jeg beklager saaledes Landstingets Stilling, og jeg har derfor sluttet mig til den Tanke, der fremkom fra det ærede Medlem for Højrup og fra det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) om, at Raadets Medlemmer skulle være ulønnede. Nu vel, naar vi vælge Politikere til denne Stilling, afgøre, hvem det skal være, maa der ikke være nogen som helst Fristelse. Lad det være et Æreshverv, saa er der Mulighed for, at de, der ere egnede til at have med de Sager at gøre, blive valgte dertil, men skal det være lønnede Stillinger, bliver det det rene politiske Bengnaveri. Det have vi alt for mange Erfaringer for baade fra det ene og det andet Parti, og fra det ene og det andet Tidspunkt. Vi have alt for mange Erfaringer for, at det bliver efter saadanne Hensyn, det gaar. Derfor har jeg som Protest mod den Fortsættelse af Rigsdagsfunktionarismen, der har givet sig Udslag i dette Forslag, været Medfor-

slagsstiller af det foreliggende Ændringsforslag, og jeg vil bede mine Partifæller, for saa vidt de dele mine Anskuelser om Rigsdagsfunktionarismen, at stemme for Forslaget om, at Medlemmerne af Tilsynsraadet skulle være ulønnede.

Til sidst vil jeg blot sige til den ærede Finansminister i Anledning af de mange Ting, der ere rettede i Forslaget, at da vi sade i Udvalget, kom vi jo med det ene Ændringsforslag efter det andet til Forslaget, men saa snart et saadant Ændringsforslag kom frem, mødte enten Finansministeren eller en af hans Tilhængere og slog os over Fingrene og sagde: niks pille ved Festungen. Da Forslaget kom op i Landstinget, bleve disse Ændringsforslag accepterede. De Ændringsforslag, som hernede være umulige, ere deroppe modtagne som gode nok. Jeg maa derfor sige, at naar Finansministeren er Folketingets Ven, og det er han i høj Grad, skal han ikke lade Landstinget alene have det Privilegium at være fornuftigt, saa skulde han tillade os ogsaa en Gang imellem at være det. Jeg kommer til at mindes et Par Billeder, jeg for nogen Tid siden saa i et illustreret Blad. Det var af en Dyretæmmer. Det første Billede var fra Menageriet, hvor Dyretæmmeren staar med sin Hundepisk, og de smaa Pudler sidde paa Halen og vifte med Poterne. Men bagefter ser man ham hjemme hos Konen, og der ligger han under Sengen, mens Konen staar med en Stok og vil slaa ham. Naar Ministeren er i Folketinget staar han med Chambrienen og tvinger os til at sidde paa Bagbenene, men i Landstinget er hans naturlige Plads ikke ved Ministerbordet, men under Ministerbordet. Jeg tror, at han skulde ændre sin Stilling noget.

Neergaard: Jeg skal tilraade at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra Landstinget. Det er ingenlunde saaledes, at jeg anser alle de Ændringer, der ere indførte i Forslaget af det høje Landsting, som Forbedringer, og jeg kan tilføje, at naar jeg tilraader at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, er det ingenlunde, fordi jeg i Realiteten er imod de Ændringsforslag, som ere stillede af nogle af Udvalgets Medlemmer. Tværtimod, hvis vi stode frit overfor denne Sag, vilde jeg ubetinget tilraade at stemme for disse Ændringsforslag. Jeg er en bestemt Modstander af Rigsdagsfunktionarisme. Det er efter min Mening den sikre Vej til politisk Demoralisation at skabe en